

آموزش CSS

جلسه پنجم

آموزش کار با :

position

ارث بری

اولویت بندی

خاصیت آبشاری

کاربرد Position در Css

ویژگی **position** به ما اجازه می دهد تا تعیین کنیم که آیا می خواهیم موقعیت یک عنصر در صفحه مشخص شود یا نه. اگر می خواهیم آن عنصر موقعیت مشخصی داشته باشد موقعیت عنصر را در صفحه تعیین می کند. چندین مقدار را می توان برای این ویژگی قرار داد.

relative

در این حالت ، چنانچه برای عنصر توسط یکی از خواص **left , right , top** و **bottom** مقداری تعیین شود ، آن مقدار به موقعیت عادی آن عنصر اضافه شده و نمایش داده می شود . برای مثال چنانچه مقدار خاصیت **left = 20px** در نظر گرفته شود ، **20px** به موقعیت قرار گیری عنصر در سمت چپ اضافه می شود .

Absolute

این مقدار به ما اجازه می دهد تا یک عنصر از صفحه را در هر موقعیتی نسبت به بالا، راست، پایین یا چپ صفحه که بخواهیم نمایش دهیم.

Fixed

این گزینه به ما اجازه می دهد تا موقعیت یک عنصر صفحه را در پنجره مرورگر مشخص کنیم. در صورتی که برای یک عنصر از این ویژگی استفاده کنیم، موقعیت آن عنصر حتی در صورتی که به بالا و پایین صفحه برویم یا اندازه پنجره مرورگر را تغییر دهیم به همان صورت قبلی باقی می ماند. البته اینترنت اکسپلورر در ویندوز از این ویژگی پشتیبانی نمی کند ولی اینترنت اکسپلورر در مکینتاش همچنین مرورگرهای نت اسکپ از این ویژگی پشتیبانی می کنند.

ارث بری در CSS

ارث بری (وراثت) مفهومی است که در بحث شی گزایی در زبان های برنامه نویسی سطح بالا همچون زبان برنامه نویسی جاوا یا سی شارپ و ... کاربرد دارد اما در زبان CSS مفهوم ارث بری بسیار ساده تر می باشد و اگر بخواهیم آن را به زبان ساده بیان کنیم می توان آن را " ارث بری فرزند از برخی ویژگی های عنصر پدر " تعریف کرد.

همانطور که می دانید عناصر صفحه داخل تگ `body` قرار می گیرند، بنابراین هر عنصری که داخل صفحه قرار می دهیم فرزند تگ `body` می باشد، حال اگر در CSS استایل خاصی را برای تگ `body` در نظر بگیریم، عناصر دیگر نیز برخی از این استایل ها را به ارث خواهند برد.

◦ قابل ارث بری عناصر در CSS

قابل ارث بری عناصر در CSS یعنی اینکه یک عنصر می تواند مقدار ویژگی هایش را از پدرش به ارث ببرد، و در کل تمامی عناصر در یک صفحه وب هم می توانند پدر باشند و هم می توانند فرزند باشند.

◦ خوب چجوری بفهمیم یک عنصر پدر است یا فرزند؟!

فرض می گیریم یک عنصر داریم به اسم A و یه عنصر دیگر به اسم B، حال عنصر B را داخل عنصر A می گذاریم، در نتیجه عنصر A پدر و B فرزند است و یا برعکس هیچ فرقی ندارد.

ارث‌بری در Css

برای درک بهتر موضوع به مثال زیر توجه کنید:

```
<html>
  <head>
    <title>کلاس طراحی وب</title>
    <style>
      body {
        direction: rtl;
        font-weight: bold;
        color: red;
      }
    </style>
  </head>
  <body>
    <p>آشنایی با وراثت در سی اس اس</p>
  </body>
</html>
```

ارث‌بری در CSS

همانطور که در کد فوق مشاهده می‌کنید یک تگ `p` که حاوی عبارت " آشنایی با وراثت در سی اس اس " می‌باشد را داخل تگ `body` قرار داده ایم، اما به تگ `p` هیچ استایل خاصی را اختصاص نداده ایم. خروجی قطعه کد بالا در مرورگر به صورت زیر خواهد بود:

از آنجا که تگ `p` فرزند تگ `body` محسوب می‌شود، از اینرو استایلی که برای تگ `body` در نظر گرفته ایم برای تگ `p` هم اعمال می‌شود. حال اگر برای تگ `p` نیز یک رنگ متفاوت در نظر بگیریم چه اتفاقی خواهد افتاد؟ کدهای CSS خود را تغییر می‌دهیم و نتیجه را با هم بررسی خواهیم کرد.

ارث‌بری در Css

```
<html>
  <head>
    <title>کلاس طراحی وب</title>
    <style>
      body {
        direction: rtl;
        font-weight: bold;
        color: red;
      }
      p {
        color: blue;
      }
    </style>
  </head>
  <body>
    <p>آشنایی با وراثت در سی اس اس</p>
  </body>
</html>
```


خروجی کدهای مقابل در مرورگر به صورت زیر خواهد بود :

نکته :

با توجه به این که تگ `p` فرزند تگ `body` است از اینرو یک تضادی در کد فوق پیش می آید. در چنین مواقعی مقادیری که برای تگ فرزند در نظر گرفته ایم اعمال خواهند شد.

مثال هایی از ارث بری در Css

○ مثال های مختلف از نشان دادن پدر و فرزندی عناصر در یک صفحه وب

❖ مثال شماره ۱: تگ DIV پدر و تگ P فرزند است

```
<div>  
  <p>من فرزند تگ دایو هستم</p>  
</div>
```

❖ مثال شماره ۲: تگ P پدر و تگ DIV فرزند است

```
<p>  
  <div>من فرزند تگ پی هستم</div>  
</p>
```

❖ مثال شماره ۳: تگ Span فرزند تگ P است

```
<p>  
  <span>من فرزند تگ پی هستم</span>  
</p>
```

مثال هایی از ارث بری در Css

○ مثال های مختلف از نشان دادن پدر و فرزندی عناصر در یک صفحه وب

❖ برای نمونه اگر یک `color` و `font-family` را روی عنصری تنظیم کنید، هر عنصر درون آن نیز با آن رنگ و فونت استایل بندی می شود مگر این که مقادیر رنگ و یا فونت دیگری مستقیماً برای آن ها تعیین شده باشد.

```
body {  
  color: blue;  
}
```

و در نتیجه خروجی نهایی :

```
span {  
  color: black;  
}
```


Hello. How are you?
This is a Test

```
<p>Hello. How are you? </p>
```

```
<p>This is a <span>Test</span>.</p>
```


ارث‌بری در CSS

◦ خواصی که به ارث برده می‌شوند

تنها چند خاصیت CSS وجود دارند که می‌توانند مقدار خود را از والد به ارث ببرند که معمولاً خواص مربوط به متن هستند.

◦ کنترل کردن وراثت

CSS چهار مقدار مشخصه برای کنترل کردن وراثت ارائه کرده است. هر مشخصه CSS سه مقدار می‌پذیرد.

❖ **Inherit** - مقدار مشخصه اعمال شده روی یک عنصر منتخب را به همان مقدار عنصر والد تعیین می‌کند. این وضعیت در عمل موجب فعال شدن ارث‌بری می‌شود.

❖ **Initial** - مقدار مشخصه اعمال شده روی یک عنصر منتخب را به همان مقدار تعیین شده برای عنصر در استایل‌شیت پیش‌فرض مرورگر تنظیم می‌کند. اگر هیچ مقداری از سوی استایل‌شیت پیش‌فرض مرورگر تعیین شده نباشد و مشخصه به صورت طبیعی ارث‌بری کند، در این صورت مقدار مشخصه به جای آن به صورت **inherit** خواهد بود.

❖ **unset** - مشخصه را به مقدار طبیعی‌اش ریست می‌کند. معنی این حرف آن است که اگر مشخصه به صورت طبیعی ارث‌بری داشته باشد، مانند **inherit** عمل می‌کند و در غیر این صورت مانند **initial** عمل خواهد کرد.

نکته: یک مقدار جدیدتر به نام **revert** نیز وجود دارد که پشتیبانی مرورگر محدودی دارد.

اولویت بندی عناصر در Css

سطح خصوصیت یا **Specificity** به شیوه تصمیم‌گیری مرورگر در مورد اعمال قواعد چندگانه با سلکتورهای مختلف گفته می‌شود، اما می‌تواند روی یک عنصر واحد نیز اعمال شود. **Specificity** اساساً معیاری برای میزان خاص بودن انتخاب یک سلکتور به صورت زیر است:

- اگر سلکتور یک عنصر سطح خصوصیت پایین‌تری داشته باشد - همه عناصر از نوع آن که در یک صفحه ظاهر می‌شوند را انتخاب می‌کند و از این رو امتیاز پایین‌تری به دست می‌آورد.
- یک سلکتور کلاس که سطح خصوصیت بالاتری دارد - تنها عناصری را روی صفحه انتخاب می‌کند که یک مقدار خصوصیت **class** خاص داشته باشند و از این رو امتیاز بالاتر می‌گیرد.

اینک نوبت به بررسی این مفاهیم با مثال می‌رسد. در ادامه دو قاعده را می‌بینید که می‌توانند روی **h1** اعمال شوند. **h1** زیر در نهایت به رنگ قرمز در می‌آید. زیرا سلکتور کلاس خود را به سطح خصوصیت بالاتر می‌دهد و از این رو علی‌رغم این که قاعده با همان عنصر در ادامه کد مجدداً ظاهر می‌شود، اما سلکتور اول اعمال خواهد شد.

```
<h1 class="main"> This is my Heading </h1>
```

```
.main {  
color: red;  
}  
  
h1 {  
color: blue;  
}
```


و در نتیجه خروجی نهایی :

This is my Heading.

اولویت بندی عناصر در CSS

اولویت بندی به چه معنا است:

به طور مثال ما می آییم بصورت داخلی (استفاده از تگ `style` در قسمت `head` صفحه) برای عناصرمان در CSS استایل تعریف می کنیم ، مثلا می گوییم رنگ زمینه تگ `p` آبی باشد.

حال در همین زمان باز مثلا در فایل `CSS خارجی` برای همون تگ `p` تنظیم می کنیم که رنگ زمینه اش قرمز باشد؟! خب حالا شما بگویید کدام دستور باید اجرا شود؟؟

اینجاست که بحث اولویت بندی وسط می آید، یعنی ما باید بدانیم این اولویت بندی ها یا قوانین در CSS چه ها هستند و بتوانیم به بهترین حالت ممکن از آنها استفاده نماییم.

یک المنت HTML می تواند توسط چندین دستور CSS مورد هدف قرار گیرد. بگذارید از یک پاراگراف ساده بعنوان مثال استفاده کنیم:

```
<p class="message" id="introduction">
```

کلاس طراحی وب

```
</p>
```

اولویت بندی عناصر در CSS

در این پاراگراف ما می توانیم فقط با استفاده از نام تگ آن، در رنگ آن تغییر ایجاد کنیم:

```
p { color: blue;}
```

یا می توانیم از نام کلاس آن استفاده کنیم:

```
.message { color: green;}
```

و یا از شناسه آن استفاده کنیم:

```
#introduction { color: red;}
```

از آنجا که مرورگر تنها می تواند یک رنگ را برای اعمال بر روی این پاراگراف، انتخاب کند، پس باید تصمیم بگیرد که کدام دستور CSS اولویت بیشتری نسبت به مابقی دستورات دارد. این همان اولویت بندی در CSS است.

در مثال ما، پاراگراف **قرمز** خواهد بود بدین دلیل که انتخابگر شناسه # id خاص تر از مابقی موارد است، بنابراین مهم تر از انتخاب های دیگر است.

اولویت بندی عناصر در Css

○ نحوه اولویت بندی عناصر در CSS

بطور کلی می توانیم اولویت بندی هایمان را به ۴ دسته تقسیم کنیم یا در واقع می توانیم بگوییم ۴ دسته اصلی انتخابگر داریم و به ترتیب از شماره ۱ تا ۴ اولویت بندی می شوند :

۱. استایل های درون خطی یا **Inline** که با استفاده از صفت **Style** ایجاد می شوند (اولویت اول)
۲. آی دی ها یا **ID** (اولویت دوم)
۳. (کلاس ها یا **Class**) و (صفت ها یا **Attributes**) و (شبه کلاس ها یا **Pseudo Classes**) (اولویت سوم)
۴. تگ ها یا عناصر (مثه تگ `p,h1,div`..) و شبه عناصر یا **Pseudo Elements** (اولویت چهارم)

مقیاس گذاری در اولویت بندی عناصر در Css

یک روش سریع برای پی بردن به اینکه یک دستور CSS به چه میزان "مهم" است، اندازه گیری میزان خاص بودن انتخابگرها است:

ما برای صفت Style عدد ۱۰۰۰ رو در نظر می گیریم و عدد ۱۰۰ برای ID و عدد ۱۰ برای صفات، کلاس ها و شبه کلاس ها و عدد ۱ برای تگ ها و شبه عناصر.

ارزش عددی	عنصر اولویت دار
۱۰۰۰	صفت Style
۱۰۰	صفت ID
۱۰	صفت Class
۱۰	انتخابگر صفت
۱۰	شبه کلاس ها
۱	تگ ها
۱	شبه عناصر

مقیاس گذاری در اولویت بندی عناصر در Css

مثال:

ما یک سری دستور داریم که می خواهیم با استفاده از اعداد بالا مشخص کنیم که اولویت اول با کدام عنصر می باشد، دستورات ما عبارتند از :

A : h1

B : #test h1

C : <div id="test"><h1 style="color:blue"></h1></div> کلاس طراحی وب

در بخش **A** ما یک تگ داریم به اسم **h1** ، همانطور که گفتیم ارزش تگ ها عدد ۱ می باشد، پس فعلا یک ۱ را کنار می گذاریم، بعد در بخش **B** ما یک ID داریم به اسم **#test** و یه تگ به اسم **h1**.

ارزش ID ۱۰۰ و ارزش هر تگ ۱ پس جمع بخش **B** می شود ۱۰۱ و حالا بخش **C** را بررسی می کنیم، در بخش **C** داخلی ترین دستور صفت **Style** هست که ارزشش ۱۰۰۰ هست.

پس به اینصورت داریم :

جمع کل ارزش بخش **A** می شود ۱

جمع کل ارزش بخش **B** می شود ۱۰۱

ارزش صفت **Style** موجود در بخش **C** هم می شود ۱۰۰۰ ،

پس اولویت اجرای دستورات اول با **بخش C** می باشد.

خاصیت آبخاری بودن در CSS

استایل‌شیت‌های آبخاری در ساده‌ترین سطح به این معنی است که ترتیب قواعد CSS مهم هستند. زمانی که دو قاعده که **Specificity** یکسانی دارند روی یک عنصر اعمال می‌شوند، آن که در CSS بعدتر می‌آید، همان است که در عمل اعمال خواهد شد.

در مثال زیر دو قاعده داریم که روی **h1** اعمال می‌شوند. **h1** در نهایت به رنگ آبی در می‌آید. این قواعد یک سلکتور یکسان دارند و از این رو واجد **specificity** یکسانی هستند. بنابراین آن که در ترتیب بعدتر می‌آید برنده می‌شود.

```
<h1> This is my Heading </h1>
```

و در نتیجه خروجی نهایی:

```
h1 {  
color: red;  
}
```



```
h1 {  
color: blue;  
}
```

This is my Heading.

درک آبخاری بودن در CSS

حالا نگاهی دقیق خواهیم داشت به طرز کار آبخاری بودن در مورد این که کدام قواعد CSS در زمان اعمال بیش از یک استایل بندی روی یک عنصر عمل می کنند. در این زمینه باید سه عامل را در نظر بگیریم که در ادامه به ترتیب کاهش اهمیت رتبه بندی شده اند. در واقع موارد بالاتر بر موارد پایین تر تقدم دارند.

- اهمیت

- سطح خصوصیت

- ترتیب در سورس کد

ما سه عامل فوق را به ترتیب معکوس بررسی می کنیم تا ببینیم مرورگرها در زمان اعمال CSS دقیقاً چگونه عمل می کنند.

- ترتیب در سورس کد

پیش تر دیدیم که ترتیب در سورس چه اهمیتی در آبخاری بودن دارد. اگر بیش از یک قاعده داشته باشید که وزن دقیقاً یکسانی داشته باشند، آن قاعده ای برنده خواهد بود که در CSS متاخرتر است. این وضعیت را می توان این گونه تصور کرد که قواعد نزدیک تر به خود عنصر انواع قدیمی تر را لغو می کنند تا این که آخری در زمینه استایل بندی عنصر برنده می شود.

درک آشنایی بودن در CSS

سطح خصوصیت

حال که این واقعیت را درک کردید که ترتیب در سورس کد اهمیت دارد، باید بدانید برخی موقعیت‌ها وجود دارند که قاعده‌ای در سورس کد در مراحل متأخرتر می‌آید، اما یک قاعده متقدم و معارض اعمال می‌شود. دلیل این وضع آن است که قاعده متقدم سطح خصوصیت (**Specificity**) بالاتری دارد، یعنی خاص‌تر است و از این رو از سوی مرورگر به عنوان قاعده‌ای که باید عنصر را استایل‌بندی کند انتخاب می‌شود.

چنان که دیدیم، سلکتور کلاس، وزن بیشتری از یک سلکتور عنصر دارد و از این رو مشخصه‌های تعریف شده روی کلاس، انواعی را که مستقیماً روی آن عنصر اعمال شده‌اند نقض می‌کنند.

نکته‌ای که باید در این جا توجه کرد این است که گرچه در این جا در مورد سلکتورها و قواعدی که روی عنصر منتخب اعمال می‌شوند صحبت می‌کنیم، اما این کل قاعده نیست که بازنویسی می‌شود، بلکه فقط مشخصه‌هایی که تطبیق می‌یابند بازنویسی خواهند شد.

این رفتار از بروز تکرار در **CSS** جلوگیری می‌کند. یک رویه معمول این است که استایل‌های عمومی برای عناصر ابتدایی تعریف می‌شوند و سپس کلاس‌هایی برای آن موارد که تفاوت دارند ایجاد می‌شود.

درک آشنایی بودن در CSS

به مثال زیر توجه کنید.

```
<h2>Heading with no class</h2>
```

```
<h2 class="small">Heading with class of small</h2>
```

```
<h2 class="bright">Heading with class of bright</h2>
```

```
h2 {  
  font-size: 2em;  
  color: #000;  
  font-family: Georgia, 'Times New Roman', Times, serif;  
}
```

```
.small {  
  font-size: 1em;  
}
```

```
.bright {  
  color: rebeccapurple;  
}
```


و در نتیجه خروجی نهایی:

Heading with no class

Heading with class of small

Heading with class of bright

درک آبخاری بودن در CSS

کلید واژه **important**

یک بخش خاصی در CSS وجود دارد که می‌تواند برای کنار زدن همه محاسبات فوق مورد استفاده قرار گیرد و آن **important!** است، با این حال باید در مورد استفاده از آن هوشیار باشیم. این کلیدواژه برای این طراحی شده است که یک مشخصه و مقدار آن بالاترین سطح خصوصیت را به دست آورند و از این رو قواعد عادی آبخار را بر هم می‌زند.

درک آبخاری بودن در Css

به مثال زیر توجه کنید. در این جا دو پاراگراف داریم که یکی از آنها یک ID دارد.

```
<p class="better">This is a paragraph.</p>
```

```
<p class="better" id="winning">One selector to rule them all!</p>
```

```
#winning {  
  background-color: red;  
  border: 1px solid black;  
}
```

```
.better {  
  background-color: gray;  
  border: none !important;  
}
```

```
p {  
  background-color: blue;  
  color: white;  
  padding: 5px;  
}
```


و در نتیجه خروجی نهایی :

This is a paragraph.

One selector to rule them all!